

Németh Ákos

Haszonvágó

szereplők:

Mariann

Livia

Aliz

Belovár

Mura

Hunyad

Kuvik

Panziósnő, egy öreg orvos, egy árus, két autótolvaj, és mások

helyszín: ékszerüzlet a belvárosban, az ékszerész lakása
használtautó-telep a külvárosban, mellette ház
egy játszótér
folyosó a bíróságon
egy országúti motel
prosectura

tél vége

I. FELVONÁS

1.

(az ékszerésznél)

(hárman)

ALIZ *(dühösen)* Hadd mondjam el végre.

BELOVÁR *(fojtottan)* De én nem akarom tudni.

ALIZ Nem is sejtéd, miért vagyok itt?

BELOVÁR Átjöttél az üzletbe, amikor az alkalmazott ebédelni ment. Nyilván akarsz valamit.

ALIZ Ideje, hogy tisztán láss. Elhatároztam, hogy elmesélem. Akkor talán abba hagyod a kitalációidat. De készülj fel, a valóság rosszabb.

BELOVÁR Seherezádé...

ALIZ Két éve vagyunk házasok. Ezt igazán te akartad, és én nem bántam meg, és te nem akartál meglátni semmit. De ideje, hogy tisztán láss... Emlékszel, mikor találkoztál velem?

BELOVÁR Uram, parancsol valamit?

FÉREGIRTÓ Mennyi gyönyörű kő!

BELOVÁR Esküvő? Évforduló?

FÉREGIRTÓ Ó, nem... nem, nem. A patkányok miatt jöttem.

BELOVÁR Bocsánat?...

FÉREGIRTÓ A mérget hoztam, tudja. A köveknek nem fog ártani.

BELOVÁR Én nem rendeltem ilyesmit.

FÉREGIRTÓ Az utca minden pincéje... patkányfészek.

BELOVÁR De én nem rendeltem!

FÉREGIRTÓ Kifizette a tulajdonos, akitől bérlő az üzletet. Ezt kell kiraknom, ha leenged a pincébe. Magának nem kerül pénzbe.

ALIZ Mi ez?

FÉREGIRTÓ Patkányméreg.

ALIZ Mint a hamu. Csak csillog.

FÉREGIRTÓ Ne is mondjon ilyet! Épp, hogy leszoktam a dohányzásról. Én hamuszínben csak ezt látom. Úgyhogy ezt ne is mondja...

ALIZ Csak ez csillog!

FÉREGIRTÓ Éppen egy hete.

BELOVÁR Miről beszél? Itt nincsen patkány!

ALIZ Emlékszel, mikor találkoztál velem? Akkor már szabadulni akartam tőle, de úgy tűnt, hogy sose fog változni semmi. Az a ház hivatalosan le is volt bontva. Csak feküdtünk az ágyon, és veszekedtünk, és ittunk. Én is, nemcsak ő. Vele telt el az életemből a huszonnegyedik év és a huszonötödik. Úgy tűnt, hogy már nem fog változni semmi. Vagy ezt már mondtam? Amikor a férfiak már olyan sandán és nyájasan köszöngéltek, mint a fos, tudtam, mi jön. Már nem szégyelltem magam. Nem vártam semmit. Nem voltam szerelmes.

BELOVÁR Egyszerűen nem értem, miért nem hagytad el.

ALIZ Ezen nincs mit érteni. Hűséges voltam hozzá, mint a gyufához a láng. Nem haza mentem, hanem az utcára, hogy eltartsam magunkat. Ő tudta különben. És most te is tudod.

BELOVÁR Nem hiszem el, hogy striheltél.

ALIZ Én sem hiszem.

BELOVÁR Szóval igaz?

ALIZ És ha igen?

BELOVÁR Ettől nem gondolom meg magam... Azért még szeretlek.

ALIZ Azért még elsápadtál. De akartam, hogy tudd.

BELOVÁR Egy kicsit még szereted, igaz?

ALIZ Már nem.

BELOVÁR És engem, szeretsz?

ALIZ Igen.

2.

(külvárosi konyha, vacsorához terítve)

(ketten)

(egy férfi a ruháját igazgatja)

LÍVIA *(gúnyolódik)* „Édes Istenem!” Mi az, hogy „édes Istenem”? Hát nem itt vagyok neked én? Ha van Isten, édesem, mi nem vagyunk köszönőviszonyban. Itt fekszem hason a kövön, egy csupaszra kopott medvebőrön, és arra gondolok, mi lenne, ha ez a vicsorgó üres fej életre kelne, bögne, és az arcomba marna, mint egy vénasszonyéba az idő? Ha van Isten, miért nem engedi meg ezeknek a szörnyű fogaknak ezt a viccet, hisz ez se megalázóbb, mint a többi? Sőt, néha arra gondolok, hogy az ember már mindent elért, amit az örökkévalóság adhat. Nekem például, énnekem saját poklom van és saját mennyországom, és néha-néha teljesen úgy érzem, hogy ez az egész tiszta szemfényvesztés, és tévedés lenne azt hinni, hogy nem az enyém az egész világ, az egész, ami van.

MURA Az anyád bármelyik pillanatban beléphet.

LÍVIA *(gúnyosan)* Vesd le végre a tragikus álarcot, a farsang már elmúlt.

MURA Rossz a kedvem.

LÍVIA Tőlem, hát tőlem igazán nem lehet rossz a kedved, vagy igen?

MURA Vicceket gyártasz a kövérségemről. A barátaidat szórakoztatod.

LÍVIA Drága vén csont. *(felöltözik)*

MURA Már az is megalázó, hogy hallgatlak.

LÍVIA Szedd össze magad! És ne nézz így. Már biztosan kijött a fürdőszobából.

MURA Sose tudom, menjek vagy maradjak. Minden nap fellázadok, de még nem vette észre senki. Fojt a gallér. Izzadok. Olyan színű az arcom, mint a bomló hús. Megfulladok itt. Megvert engem az Isten, veletek vert meg. Csak nevensz rajtam, igaz?

LÍVIA Nem szoktam sírni.

MURA Milyen keserű ez a tea. Milyen régóta gyűlöllek. Úgy szeretlek, hogy az már szégyen.

LÍVIA Kiskutyám. Gyere ide, édes kis kutya.

MURA *(reménytelenül)* Jön. Ha elment, beszélünk. Hallod?

(hármán)

MARIANN *(Belép, látszólag jókedvűen)* Nos? Jól nézek ki? A szeánszra mégsem mehetek úgy, mint egy mosónő. Még elijesztem a szellemeket. Na, nem hallom?

MURA Jól nézel ki drágám.

(Livia enni kezd)

MARIANN Miért nem nézel a szemembe soha? Miért fordulsz el mindig, ha veled beszélek? Meghíztál, rosszul nézel ki... Kerülsz engem. Hát már nem szeretsz? Legalább válaszolj.

MURA Erőszakos vagy.

MARIANN Lehet. Már megőrjítesz ezzel a közönyöddel. Lívia, kérlek... *(Livia ártatlanul figyel)* Hát mit vétettem? Hát mi bajod velem? Ne fordulj el, nézz végre a szemembe!

MURA Mit beszélsz? Még meghallják...

MARIANN *(összetörve)* Hát nem tetszem már?

MURA Dehogynem.

MARIANN Azt mondd, dehogynem, és nem nézel a szemembe. Azt hiszed, mosolyogsz rám, pedig csak ostobán vigyorogsz. Milyen kínos, milyen kínos...

MURA Megőrültél. Küldd ki a lányodat...

MARIANN Hát már más tetszik, igaz? Hát nem bánom. Nem bánom, te piszkos gazember...

MURA Vagy én fogjam be a szád?

MARIANN És ki az? Ki az a kis ribanc? Nem bánom, ha elhagysz, de annyi jár nekem, hogy odamenjek, és megnézzem magamnak.

MURA Szégyellem magam miattad. Azt hittem, nem vagy ilyen gyerekes.

MARIANN Nézz a szemembe, és beszélj!

MURA Ne rángass. Nincs benned semmi érzés. Semmi jóézés...

MARIANN Ki az? Kikaparom a szemét...

MURA Micsoda vásári stílus. Hát nem tudsz normálisan viselkedni?

MARIANN Tudom, hogy más után jársz, tudom. Egy nő megérzi ezt. Fialalabb, mint én, igaz?

MURA Nem ezen múlik. Összezavarsz. Küldd ki a lányod.

MARIANN Szégyelled magad a lányom előtt, igaz? *(gúnyosan)* Hát mondj valamit...

(némán állnak)

MARIANN Megcsúnyultam?

MURA Nem.

MARIANN És az a másik... szebb, mint én? Miért hallgatsz? Hát mi baj velem?

MURA *(zavartan)* Nem az a nő vagy...

MARIANN És az a másik...

MURA *(befogja a fülét)* Ne kezd újra!

(Hátrál, hanyattesik a konyhaszékekben)

(Két aggódó női arc egy férfitest felett)

MARIANN Meghalt?

LÍVIA Meghalt, merő bosszúból, a dög.

MARIANN Mekkora esett! Jézusom! Drága!

LÍVIA Ha ilyen hülye. Miért nem néz körül?

MARIANN Fogd be a szádat. Édes istenem ennek is én vagyok az oka.

LÍVIA Elegem lett, hogy fogdos. És még vágjak jó pofát, mert apám helyett apám.

MARIANN Hogy beszélhetsz így? Képzeld... Csak nem te toltad oda széket?

LÍVIA Ki gondolta, hogy ekkora esik? És ha tényleg baja lett? Ha meghalt?

MARIANN Mindenről én tehetek. Szörnyű. Jézusom. Mióta apátok halott, ez a ház valóságos... *(tördeli a kezét)*

LÍVIA Utálok! Milyen kövér még holtában is! Körbefolyja a potroha.

MARIANN Hadd hajoljak egész közel. Úgy meglátja az ember, hogy él-e még, vagy se. Gyere, egészen ide, és nézzünk a szemébe. Szegénykém...

LÍVIA Csak az én szemem tükröződik benne.
(figyelmesen nézik)
(Mura megmozdítja a kezét. A nők szétrebbennek.)

MARIANN Jobb, ha most már indulok. Most, hogy már nincs baja... látni se akarom. Hazudik nekem...
(ketten el)
(ketten)
(hosszú csengetés)

MURA *(megpróbál feltápáskodni)* Ki maga?

KUVIK Nem akartam magára törni. De hiába csengettem. És láttam, hogy bent ég a villany. A kapu meg nyitva... Magaé az autókereskedés, itt a szomszédban?

MURA Mért kérdi?

KUVIK Remélem, nem rontottam el a csengőt...

MURA Én vagyok a főnök. Mit akar?

KUVIK Ez a Mura autókereskedés?

MURA És, ha ez? Mura vagyok.

KUVIK *(suttog)* Micsoda név! Alig láttam meg a cédulát.

MURA Milyen cédulát?

KUVIK A kerítésen. Hogy maga keres embert. Egy alkalmazottat, nem? Vagy nem?

MURA Segítsen már... Mindjárt szétesik a fejem.

KUVIK Eredetileg sofőr vagyok. Három évig dolgoztam egy... Azt hiszem, elszakadt a nadrágja.

MURA *(leporolja magát)* Hogy hívják?

KUVIK Engem csak Kuviknak szoktak. A többi meg itt van.

MURA Itt az áll, hogy Kubinyi. *(erőlteti a szemét az olvasással)*

KUVIK Ott persze az áll. De engem mindenki csak Kuviknak hív.

MURA Gondolom, elsőre kicsit elhanyagoltnak tűnik itt minden. Mindent egyedül csinállok. *(erőlködve olvas)* Szóval huszonhat éves. A rossebb, nem látok.

KUVIK A szemüvegét keresi?

MURA Szédülök.

KUVIK Elesett mi? Mi ez a zene? Maga nem hallja?

MURA A kölykök odaát, fű ég az agyuk helyén. A gyűlöletem kevés rá, hogy a házat rájuk gyújtsam, hát inkább hallgatok. És mit dolgozott legutóbb?

KUVIK Ha rosszul van, jöhetek később...

MURA Szóval sofőr, azt mondja? A motorhoz ért, vagy nem?

KUVIK A sajátomat mindig magam csináltam.

MURA Szóval ért hozzá?

KUVIK *(készségesen)* Nem probléma.

MURA *(a csaphoz megy, megmossa az arcát.)* Szörnyű, tudja? Azt hittem, annyi kocsit adok majd el, hogy felérnek az égig, de aztán csak úgy él az ember, hogy annyi nyomot se hagy maga mögött, mint egy jégkocka egy pohár vízben. Minden tönkremegy, de egymillió év múlva úgyis felrobban a nap, és felégeti ezt az istenverte földet. Már alig várom.

KUVIK Festékkal van leöntve a cégtábla odakint. Tud róla?

MURA Errefelé az emberek gyűlölik a kereskedőket. Ha csoda folytán csak a felét eladnám, elmenekülnék. *(elcsigázottan)* Mit nézeget?

KUVIK A masinákat.

MURA Mi mindenféle kocsival foglalkozunk.

KUVIK Értem.

MURA Itt dolgozni kell.

KUVIK Értem. Rendben lesz minden. Láttam ott kinn egy új vörös Mercedest.

MURA Bizományban vettem át. Egy gazdag pasasé.

KUVIK Értem. Jobban van?

MURA Várjon meg itt. Megkeresem a feleségem, és bemutatom magát. Ő a tulajdonos. *(el)*

(ketten)

LÍVIA *(belép)* Hát te? Elment az eszed?

KUVIK Lívia? Miért nem mondod: Isten hozott?

LÍVIA Te itt akarsz dolgozni?

KUVIK *(hintázik egy széken)* Mondjuk, akarok.

LÍVIA Még hogy Isten hozott! Jobb lesz, ha elhúzol, Kuvik, de most mindjárt. Te örült vagy, csak botránnyra vagy képes, mindent felforgatsz, mindent tönkretesz. Hozzád beszélek. Visszajöttél, hogy újra belőlünk élj? Mit nézel annyira ott kinn, a fenébe?

KUVIK Csak a várost. Sose kellett volna elmennem innen.

LÍVIA *(gúnyosan)* Egy ingyenélő emlékiratai...

KUVIK *(gúnyosan)* Hát mit ne mondjak, vakon hittem benne, hogy úgy jövök ide vissza, mint egy király, vagy sehogy. Mikor letudtam az iskolát, és elköltöztem anyámtól, egy órán át hordtam a szemébe mindent, amit otthagytam volna. Nem akartam, hogy bárkinek bármiről eszébe juthasson, hogy én itt éltem. És ma? Hogy itt vagyok-e, vagy sem, annyit se jelent, mint egy köpés a folyóba. És látod, most itt fogok dolgozni nálatok. Nem is örülsz? Pedig már egy szobát is kivettem a szomszéd motelben. *(nevet)*

LÍVIA Gazember vagy, megvesztél, ha idejöttél.

KUVIK Csak nem megyek el ilyen rövid látogatás után?

LÍVIA Nem vagy normális, esküszöm, hogy ideevett a franc. Elmegy az eszed végül neked is, mint az anyámnak.

KUVIK Nem szeretem, hogy az anyádhoz hasonlítsz.

LÍVIA Szóval elment az eszed...

KUVIK Most jött meg.

(Livia el)

KUVIK Mondja csak, ki volt ez?

MURA *(belép)* Nem mindegy? A nevelt lányom, különben. A feleségem most nem ér rá. Már nincs is itthon. Sose ér rá.

KUVIK Csinos lány, egyébként. Az ilyen lányért az emberek a falon átmennének.

MURA Mit akar ezzel? *(elmenőben)* Várjon meg itt.

KUVIK Nyugodjon meg, engem nem érdekel. Erre mérget vehet.

(Mura el, Livia után)

(Kuvik belelapoz a könyvelésbe)

2/a

(ketten, az udvaron, a konyha előterében)

BELOVÁR *(be)* A Murát keresem.

KUVIK Jó napot. Épp elment.

BELOVÁR Maga az új ember itt? Belovár vagyok. Enyém a vörös Mercedes ott kinn.

KUVIK Már megnéztem a kocsiját.

BELOVÁR Szóval látta már. A rohadt kölykök.

KUVIK Átvágták a benzinvezetékét.

BELOVÁR Az Isten verje meg a kis rohadékokat. Mikorra tudja megcsinálni?

KUVIK Pár nap.

BELOVÁR Ember, ötperces munka.
 KUVIK Egyedül vagyok, látja.
 BELOVÁR Nekem hamarabb kell. Úgy szól a megállapodás, hogy, ha kell nekem...
 KUVIK Nem megy.
 BELOVÁR Maga új ember. Nem ismerjük egymást. Én itt...
 KUVIK Tudom ki maga.
 BELOVÁR Nézze... Kell a kocsi. Oké?
 KUVIK Igyekezni fogok.
 BELOVÁR Köszönöm. Tudtam, hogy megértjük mi egymást.
 KUVIK Talán még az is megjön.
 BELOVÁR Mikor jöjtek?
 KUVIK Nézzen be este.
 BELOVÁR Este nem jó. Álljon már fel, hagyja azt a rohadt kereket.
 KUVIK Küldje a feleségét, az is jó.
 BELOVÁR Honnan tudja, hogy nős vagyok?
 KUVIK Látom a gyűrűjét.
 BELOVÁR Tulajdonképpen... nem szeretem, ha így mosolyog.
 KUVIK Csak jókedvű vagyok.

3.

(Az ékszerésznél gyertyák égnek)

SZOPRÁN NŐI HANG Hová vigyem a fényt?
 ALT NŐI HANG Hagyd itt a kisebbiket. A nagyobbát a terembe vidd. Elkapja a szél! Mozogj! Csak be ne szarjanak.
 SZOPRÁN NŐI HANG Csak én be ne szarjak.
 MEZZO NŐI HANG Látom, a társaság jól érzi magát. Vigyázz, minden médium csaló.
 ALT NŐI HANG *(dermedten)* Honnét tudod?
 MEZZO NŐI HANG De hiszen mindenki tudja.
 ALT NŐI HANG Hagyd már ezt, az Istenit! A Kuvikról beszélek.
 MEZZO NŐI HANG Nálunk dolgozik. *(gonoszul)* Sápadt vagy, Alizka...
 ALT NŐI HANG Remélem, nem szóltál senkinek... Végül is senki nem ismeri.
 MEZZO NŐI HANG Most teljesen olyan vagy, mint a mama. Pedig te sosem voltál szőke.

ALT NŐI HANG A sötétben minden nő egyforma szép... Különben a tükör is megvakult. Rossz jel. A szeánszon úgylis minden kiderül.

MEZZO NŐI HANG Hozzád jöttem Aliz, nem erre a marhaságra. *(kíváncsian)* És most, mi lesz?

ALT NŐI HANG *(gyertyával a tükör elé hajol)* Micsoda öregasszony. A homály csak máz a pirulának. Hát nem így van? *(gyertyával rávilágít)*

MEZZO NŐI HANG Ez a pirula neked akad a torkodon. Nem érted: a Kuvik visszajött.
(sötétben gyertyákkal bejönnek)

EGY NŐ *(tapsol)* Jaj, de izgalmas! Táncolni fog az asztal!
(a társaság a szobán átvonul)

ALIZ *(keserűen)* Vannak visszatérő álmaim. Többnyire rémálmok, és mindig úgy kezdődnek, hogy az a szemét megjelenik az életemben.

LÍVIA Mi a terved?

ALIZ Nincs tervem.

LÍVIA Mégis, mit fogsz csinálni, ha beállít ide?

ALIZ Fogalmam sincs.

LÍVIA Botrány lesz.

ALIZ Mit tehetek?

LÍVIA *(váratlanul)* Emlékszel a papa szeretőjére?

ALIZ Mi van vele?

LÍVIA A mama nagyon okosan kezelte. Csinálj te is úgy.

ALIZ *(fáradtan)* Az egész más volt. A papa nagy szerelme, az a beképzelt líba, akiért ott akart hagyni minket, igazából egy kis ribanc volt, szerintem még pénzt is kapott a papától. Szánalmas történet, és a mama nem akart szánalmas történetekkel foglalkozni. Engem nagyon felhúzott, hogy el mert jönni a papa temetésére. És sírt! Nyilván sajnálta a kiesett jövedelmet.

LÍVIA *(gyűlölködve)* Ez a mama szemét pletykája. Ócska bosszú.

ALIZ Hagyjuk már őt az Isten verje meg...! Azt mondod, legyek okos, mint a mama! Tudnád, hogy szenvedett a mama! Milyen buta vagy, milyen reménytelenül buta... *(csend)*

LÍVIA Mindig szégyelltel engem, igaz? Te engem kurvának tartasz...

ALIZ *(keserűen mosolyog)* Hogy tarthatnálak éppen én kurvának?

LÍVIA *(dühvel)* Annak tartasz.
(hárman)

MARIANN *(be, gúnyosan)* Máris egy jelenés? Lívia, te itt?

LÍVIA Az Alizhoz jöttem.

MARIANN Rosszkor zavarsz. Alizka, még egy ember okvetlenül szükséges. Hazajött már a férjed? Vagy jobbat mondok: gyere te, Lívia, ha már úgylis itt vagy.

LÍVIA Nincs kedvem.

MARIANN Lívia!

(hármán el)
(a szeánsz sejtelmes hangjai)
(ketten)
(Ketten beszélve jönnek, elől az apa, a fiú lemaradva, két nagy bőröndöt cipel.)

BELOVÁR *(ellenségesen)* Igazán? Sok sikert, örülök, hogy anyádat dékánná választották. De mért kellett ezt nekem tudnom? És miért ültél az ajtó előtt? Miért nem jöttél be?

HUNYAD *(halkabban)* A múltkor lett dékán. Most az egyetem rektora. *(gúnyosan)* És nem akartam zavarni. Láttam, társaság van nálatok.

BELOVÁR Lám, lám, ha tisztességesek vagyunk, az orvosegyetem rektorai leszünk, akár azon az áron, hogy a tulajdon fiunkat elbuktatjuk a vizsgán.

HUNYAD *(mint fenn)* Nem ő buktatott meg. Ráadásul anatómiából mindháromszor joggal buktam meg. Végül is joggal szégyenkezik miattam.

BELOVÁR *(dühödten)* Miért szégyenkezik?

HUNYAD A padlószobába rakom a holmim, ha senkinek nincs ellenvetése. Vedd úgy, hogy hazajöttem vizsgaidőszakra.

BELOVÁR Azt is mondják különben, hogy elvonókúrán voltál.

HUNYAD Az életnek is vannak sivatagai, én éppen átlábaltam egyen.

BELOVÁR Természetesen nem akarlak az anyád ellen hangolni...

HUNYAD Miért kötünk ki mindig itt? Ha őt hallanád! Véres kézzel uralkodik az orvosképzés erkölcstelenségein, havonta kétszer összeülteti az etikai tanácsot, ami felerészt szenilisekből áll, felerészt alkoholistákból, akik csak akkor riadnak fel az álmukból, ha megszavaznak egy felfüggesztést, és ő eléri a célját, hogy nyomot hagyjon maga mögött a világban, legalább annyit, amennyit egy macska kapar a meszelt falon.

BELOVÁR Szóval tanulni fogsz? Az Isten verje meg, végre megembereled magad?

HUNYAD Hidd el, azon leszek.

BELOVÁR Ha pénz kell, csak szólj. *(elmegy)*

HUNYAD Gondolom, mit érzel. Húsz évig... Igen, igen, majd szólok. *(elővesz egy nagy könyvet, fennhangon tanul, miközben a fiókokat nyitogatja)* A tüdőembólia kezelése, hm... általános teendők... ágynyuga-

lom... vénabiztosítás... szükség szerint enyhe szedálás... oxigén: orrszondán át. Megfelelő indikáció esetén: gépi lélegeztetés (*vakarózik*) Starling-törvény... a kurva életbe, mi az a Starling-törvény?... Jobb kamrai töltőnyomás... (*Livia jön ki a szeánszról, Hunyad elhallgat.*)

(*Livia a fiút észre nem véve egy szekrényben álmódzva Aliz bundáit simogatja. Egyet felpróbál, és szembefordul Hunyaddal*)

HUNYAD Látom rendesen te is idegen szekrényekben keresed a szerencsédet.
LÍVIA (*összerezzen*) Maga kicsoda?
HUNYAD A fiad vagyok.
LÍVIA Ne szórakozz velem.
HUNYAD Nem te vagy az apám felesége?
LÍVIA (*rebegve*) Dehogy, a tulajdonos sógornője vagyok.
HUNYAD Bravó. Én meg a fia. Hunyad, a fattyú... Te vagy akkor a Livia?... Ha jól emlékszem.
LÍVIA Maga ismer engem?
HUNYAD Már hallottam rólad.
LÍVIA Még nem találkoztunk. Itt lakik?
HUNYAD Csak meghúszom magam... pár napig. Mondjuk úgy, hogy látogatóba jöttem. Különben tegezzél nyugodtan. Az előbb már úgy is letegeztél. Csak nem vagy zavarban?
LÍVIA (*zavartan*) Mit olvasol?
HUNYAD Embólia. Nagyon izgalmas.
LÍVIA (*mint fenn*) Igen... Még nem olvastam. És ki a gyilkos?
HUNYAD A klasszikus hármas.
LÍVIA Tessék?
HUNYAD A vér pangása, az érfalkárosodás... Alighanem a ház ura közeledik. Most búcsút veszünk. Irány a padlás. (*Hunyad el*)
(*ketten*)
BELOVÁR (*belép*) Hát te? Az Alizkánál jártál?
LÍVIA Nem is tudod, kivel találkoztam...
BELOVÁR (*rosszkedvűen*) Te alighanem az én szégyenemmel találkoztál.
LÍVIA És miért hívják Hunyadnak?
BELOVÁR Az anyja nevét viseli.
LÍVIA Sosem láttam még.
BELOVÁR Én se sokszor.
LÍVIA Mivel foglalkozik?

BELOVÁR Szélhámos. Ez persze tetszik neked.

LÍVIA Miért gondolod?

BELOVÁR A nővéred?

LÍVIA Bent van a szeánszon. Nevetséges... az egész, de anyám odavan érte, ez persze az Aliz hatása...

BELOVÁR Mindegy, úgyis régóta akartam beszélni veled.

LÍVIA Róla akarsz beszélni? Figyelmeztetlek, nálunk otthon ő a kedvenc, csak róla hallok, csak ő a példakép. Vagy te is a lelkemre akarsz hatni? Essünk túl rajta.

BELOVÁR Állást akarok neked az üzletben ajánlani. Még egy emberre volna szükségem, aki a vevőkkel foglalkozik. Legjobb, ha családtag. Rád gondoltam.

LÍVIA Értem. Nem lenne jobb, ha az Aliz csinálja?

BELOVÁR Végül is egy éve csak a lábad lógatod. Sodródsz ide-oda, mint egy eldobott papírzsebkendő. *(hallgatnak)* Valamit mondani szeretnél?

LÍVIA Azt hittem mást akarsz.

BELOVÁR Mi mást? Ne rágd a körmöd.

LÍVIA *(kihívóan)* Hát tudom én? Nem gondolok semmire... Attól félttem, hogy udvarolni akarsz. Már éppen azon gondolkodtam, hogy szereljelek le, hogy meg ne sértődj.

BELOVÁR Miért akarnék udvarolni?

LÍVIA *(gyűlölködve)* Úristen... te aztán nem vagy valami kedves! Hát éppen miért ne akarnál? Ezek szerint csúf vagyok, a csúnyácska kishúg...

BELOVÁR Megörültél? Nagyon szép vagy.

LÍVIA Tudod, nekem igazából nincs semmi önbizalmam.

BELOVÁR Neked?

LÍVIA Csak vicceltem. *(kihívóan)* Az álláson még gondolkodom. Mióta az iskolát abbahagytam, jobban érzem magam, hogy nem kell sehova se járni. *(hallgatnak)* Nem is tudtam, hogy téged is érdekelnek a szeánszok.

BELOVÁR Az Aliz akarta.

LÍVIA Mindent csak az Aliz akar, mi?

BELOVÁR Az ördög vigye a pokolba a szeánszokat. Én meg még vágjak jó pofát ehhez az egetverő ostobasághoz Milyen erőszakosak a nők! Milyen erőszakosak! A rohadt élet...

LÍVIA Ne káromkodj, kérlek. *(Bizalmasan)* Én is nő vagyok...

BELOVÁR És beereszteni ezt a sok hülyét a házba.

(A társaság kitódul, kigyullad a fény. Mindenki zavarban van.)

MARIANN *(menti a helyzetet)* A médium fáradt. A médium indiszponált! Hát talán legközelebb több szerencsénk lesz...

(a társaság búcsúzik)

(az ékszerészlakás ajtajában, az üzlet mögött)

(Aliz ajtót nyit a hosszú csengetésre)

KUVIK Meg sem leptelek?

ALIZ Rossz sejtésem volt, az biztos. *(be akarja csukni az ajtót)*

KUVIK A pokolba kívánsz, mi? Hallgatsz? *(az ajtórésbe teszi a lábát)*

ALIZ Hát tudod, a pokolba kívántalak.

KUVIK És most?

ALIZ Mért nem maradtál, ahol eddig voltál?

KUVIK Nem volt nyugtom egy percre se. Azt hittem már, megbolondultam.

ALIZ Én kibírtam.

KUVIK Nem is szerettél. Hallgatsz, igaz?

ALIZ Jobban, mint te engem valaha. Nem is érted, miről beszélek. Miért jöttél?

KUVIK Mondjuk úgy: annyira vágytam utánad.

ALIZ Megőrülök. Te ilyeneket is tudsz mondani? Menj el.

KUVIK Nem tudok.

ALIZ Most hogyan legyen?

KUVIK Nem tudom.

ALIZ Már elfelejtettelek.

KUVIK Nem hiszem.

ALIZ *(sírva fakad)* Az Isten verje meg, eredj innen. Már elfelejtettelek volna.

KUVIK Nézz a szemembe.

ALIZ Könyörgöm, hagyjál nyugtot nekem. *(sírva áll)*

(Kuvik dühösen belerúg az ajtóba, el)

(ketten)

BELOVÁR *(kijön)* Mire gondolsz most, édes?

ALIZ *(összerezzen)* Kettőnkre gondoltam éppen. Tényleg szeretsz engem? De igazán?

BELOVÁR Hát nem tudod!

ALIZ Csak tudni akartam.

BELOVÁR Elmondom, ahányszor akarod. Nem bízol kettőnkben?

ALIZ De igen. Hogyne.

BELOVÁR Tudom, hogy kétszer annyi idős vagyok, mint te.
ALIZ Csak majdnem. *(nevet)*
BELOVÁR Valami baj van?
ALIZ Mi baj lenne? Olyan mulatságos vagy, ha így aggódsz. Mint egy kisgyerek. Nem megy el a mama.
BELOVÁR Más vagy mostanában.
ALIZ Szeretsz annyira, ha egyszer kérném, akár le is mondanál rólam? Elengednél?
BELOVÁR El akarsz hagyni?
ALIZ Csak kérdeztem.
BELOVÁR De miért?
ALIZ Hogy lássam, szeretsz-e.
BELOVÁR Olyan boldog vagyok veled! *(megöleli)*
ALIZ Megfázunk idekint. *(kibújik az ölelésből)*

4.

(egy külvárosi konyhában, ketten)

MURA *(zavartan)* Igen?
MARIANN Szabad? Vagy zavarlak?
MURA *(mint fenn)* Sose zavarasz.
MARIANN *(szintén zavartan, másról beszél)* Míg a férjem élt, ezt a konyhát alig használtuk. Mindenki a szobájában evett egyedül. A Lívia viszont mindig itt üldögélt. Míg kislány volt, szeretett egyedül lenni, és csak sokára vettük észre, hogy titokban sokat eszik, hogy aztán kihányja. *(Csend)* Csúnyán váltunk el egymástól. Azért jöttem, mert reggel óta nem is láttalak. Azért jöttem, mert egy hete már nem beszélgetsz velem.
MURA Most se jut eszembe semmi.
MARIANN Kerülsz engem?
MURA Csak fáradt vagyok, csillagom! Édes, nekem sosincs kedvem beszélgetni, beszélgetni, miről? Mikor itt sose történik semmi. A legnagyobb esemény, hogy az ékszerész fia tegnap hazaérkezett, vagy hogy a szupermarket kirakatát egy hete összetörték.
MARIANN *(kiszáratva)* Látod, mégis csak beszélgetünk. Különben az ékszerész fiát én mondtam el neked.
MURA *(rosszkedvűen)* Most már ketten fogják sürgetni a kocsit, gondolom. Nem tudom eladni. Pont egy hónapja, hogy itt áll.

MARIANN *(zavartan másról beszél)* Medikus volt, kicsapták az egyetemről. Éjszakánként mindenféle kísérleteket végzett, állatokon. Remélem, csak döglöttéken. Mondd, szeretsz még?

MURA Hogyne szeretnék. Milyen buta kérdés... Kérsz bort? *(elfordul)*

MARIANN Olyan fagyos voltam ma veled! Szörnyen szégyellem magam... Megbocsátasz?

MURA Tudod, hogy én mindig megbocsátok.

MARIANN *(szenvedélyesen megcsókolja)* Édes mackóm...

MURA Biztos Istennek képzelte magát.

MARIANN Kicsoda, drágám?

MURA Szárnyakat operált a békákra, gondolom!

MARIANN Csókolj meg, kérlek.

MURA Mindenki jár itt...

MARIANN Majd odafenn. Feljössz?

MURA Persze, persze.

(Mariann el)

(Mura lépteket hallva az árnyékba húzódik)

(hármán)

ALIZ A férjem küldött a kocsióért. Megjött a mostohafiam, és neki szánja. Vagyis mégsem adja el.

KUVIK Valami baj van az adagolóval is.

ALIZ Majd elviszem egy szerelőhöz...

KUVIK Miért vagy ilyen hideg?

ALIZ Ezt felejtsd el. Én tényleg a kocsióért jöttem.

KUVIK Azt hiszed, elhiszem?

ALIZ *(fagyosan)* Azt hiszel, amit akarsz. Szóval az adagoló.

KUVIK Olaj cseppent a cipődre. Várj, míg letörlöm.

ALIZ Majd én.

KUVIK Itt minden piszkos. Hagyd nekem. Gyönyörű cipő.

(Megsimogatja a lány lábát. A lány megrepeg.)

KUVIK *(halkan)* Megoldanánk, hogy minden a tiéd legyen. Kigondoltam mindent. Szép gazdag özvegy...

ALIZ Jobb, ha elmegyek. *(sarkon fordul és elsiet)*

(Kuvik hátrafordul, és Murával találja magát szemközt. Egy pillanatnyi döbbszent csend)

(ketten)

MURA Nem hallottam semmit.

KUVIK Hozzám szólsz?
MURA A kaput jöttem bezárni.
KUVIK Magadban beszélsz?
MURA Most akkor bezárom a kaput.
KUVIK *(fenyegetően)* Ne siess úgy.
MURA *(fakó hangon)* Nem mondom el senkinek.
KUVIK De elmondod.
MURA Esküszöm.
KUVIK Nem vagy te olyan.
MURA Mindent elfelejtek.
KUVIK *(megmarkolja Mura állát, suttogva)* Mindjárt szaladsz, hogy elmondhasd az ékszerésznek.
MURA *(kiszáradt torokkal)* Te becsavarodtál. Nem vagy normális.
KUVIK *(gyűlölettel)* Nem fogod elrontani...
MURA Ha bajom esik, nem éled túl...
KUVIK Ha bajod esik, azt te nem éled túl.
MURA *(rémülten könyörög, a falhoz szorítva)* Az Isten verje meg, hát mit akarsz? Nem láttam semmit! Nem hallottam semmit! Itt se voltam. Nyúzzátok meg az ékszerészt, és egyétek meg, mi dolgom velem? Hallgatok, ígérem, haljak meg...!
KUVIK *(egy szerszámot ragad)* Hazudsz, te mocsok.
MURA *(fuldoklik)* Sose...
KUVIK *(hisztérikusan)* Ne tegyél keresztbe nekem, mert megöllek. Hallottál? Hová mész? Nem merj semmit se csinálni, különben... Állj meg, szemét. *(felé üt egy szerszámmal)*
MURA *(ordít a fájdalomtól)*
KUVIK Hát most... csupa fül vagy.
(Kuvik reszketve kihátrál, Mura nyöszörögve összegörnyed.)
(Aliz berohan az utcáról, zsebkendőjével kötözi Mura fülét, Lívia kísétál a házból, megáll fölöttük és nézi őket)
(Mura ellöki őt, és a házba tápolyog)
(ketten)
LÍVIA Becsavarodott mind a kettő!
ALIZ Hallgatóztál, mi? Nem baj, nem baj... Megszöknék, szívem szerint.
LÍVIA Aki olyan szerelmes tud lenni, mint te? Ki higgye el? *(a körmét rágja)*
ALIZ Nem jók ezek, csak a bajnak. *(a véres kendőjét mossa)*

LÍVIA Minek cirkusolni? Ha egyszer jó volt velük... Otthon mindenki csak téged irigyel. Boldog házasság, gazdag férj. Hogy irigyellek!

ALIZ Egész életemben csak olyannal jöttem ki jól, akit le se szartam.

LÍVIA Milyen szép ez a gyűrűd...! Még sose láttam rajtad. Most kaptad tőle? Persze, melyiktől?

ALIZ A kurva életbe minden férfivel. A kurva életbe! Te meg ne állj itt, és ne nézz így.

(ketten el)
(hármán be)

HUNYAD Vissza lehetett volna varrni, ha megtalálja... Ajánljak egy jó plasztikást?

MURA Csak nem fogom a fűben a fületem keresgélni?

HUNYAD Befejeztük, Mura úr. A kötés szilárdan áll, ne piszkálja. *(gúnyosan)* Jólesik, hogy ennyire bíznak bennem, hogy idehívtak, de azért egy orvosnak is mutassa meg.

MURA Úgy érzem magam, mint aki álmodik...

HUNYAD *(gúnyosan)* Akár szomorú, akár nagyszerű, az ember többnyire így van ezzel.

MARIANN Szegénykém... kicsi mackóm... *(a kötést igazgatja)*

MURA *(majdnem sírva)* Bocsáss meg nekem...

MARIANN *(duruzsol)* Nincs mit megbocsátani.

MURA *(Mariann ölébe hajtja a fejét)* Mostanában nyomasztó álmaim voltak, szörnyűek. Ez talán csak egy újabb figyelmeztetés... Hidd el, nem vagyok babonás. Véres az ingem... Itt valahol csepeg a víz. Milyen kísérteties.

MARIANN *(suttog)* Ne gondoldj semmire.

HUNYAD *(nevet)* Maga reszket... Ugye, nem fog elájulni?

MARIANN Az Isten verje meg, mit beszél? Nem lát a szemétől? Hajtsd ide a fejed.

HUNYAD Egy évet dolgoztam a balesetin, *(Mura reflexeit vizsgálja)* és tudja, mikor az élet a sötétség fenekén lapul, mint a béka, és az életjelet csak ritka buborékban kapja el az ember... nohát, még akkor is félnek. *(látja, hogy nem figyelnek rá)* Szóval, jobb, ha látja majd egy orvos is. Jobbulást. *(el)*

MARIANN Borzalmas kölyök. Nem is tudom, miért küldte az apja igazán, a kocsiért, vagy az Aliz után...

MURA De fáj! Legalább sajnálj!

MARIANN Édes mackóm! *(szenvédélyesen megöleli)* Nem meséled el, hogy történt igazán ez a dolog a füleddel? Ezt a históriát az üvegcserepekkel még a kölyök se hitte...

MURA

(nyöszörög) Hagyj békén, kérlek.

5.

(az autótelepen)

(a férfi egy fára tekert ronggyal felmos, a lány belép a lépcsőre ülve dohányzik)

KUVIK Hogy vagy?

ALIZ Rosszul.

KUVIK Mitől félsz?

ALIZ Minden reménytelen. Téged szeretlek, őt sajnálom. Sose ártanék neki. És sose engedném, hogy te árts neki. Meghalna, ha elhagynám, az szentség. De ha elhagyom is, mi lesz? Én túl jól ismerem a nyomorúságot, nem bírnám ki többet. Ha látnám, mi lesz utána! Megőrültél, az biztos, és engem is megőrjítettél. Minden összevissza van ezen a rohadt világon. Mi legyen, Istenem?

KUVIK A kezed se kell mozdítanod, egy szót se kell szólnod.

ALIZ Ha tudnád, hogy félek.

KUVIK Hát nem érdemelted ki végre a szerencséd?

ALIZ Maradjon minden, ahogy van.

KUVIK Öregasszony leszel, ha kivárod, míg meghal.

ALIZ És ha úgy van?

KUVIK Te kivárhatod, de én nem fogom.

ALIZ (*dermedten*) El akarsz hagyni?

KUVIK Nem bírom így tovább.

ALIZ Csak zsarolsz, nem is szeretsz.

KUVIK A kötelet is kockáztatnám. Szeret így még valaki?

ALIZ Túl nagy a kockázat.

KUVIK Csak egyszer az életben, és utána olyan lesz minden, mint egy álom.

ALIZ (*sápadtan*) Hát aztán hogyan akarod?

KUVIK Nem kell tudnod semmiről.

ALIZ De akarom tudni.

KUVIK (*sokára*) Ma viszi el a kocsit, és én gallyra tettem a féket. Senki nem látott semmit, senki nem fog tudni semmit. Megy haza a völgybe a Szent Sebestyén utcába, de itt fenn a kanyarban a folyóba zuhan.

ALIZ Szörnyű.

KUVIK Hallgass. Menj moziba. Menj vásárolni. Menj, foglalkozz mással, eredj, ez az én dolgom, felejts el mindent, ne gondoldj semmire, azt se bánom, ha egy napra még engem is elfelejtesz.

ALIZ Csak lennének túl.

KUVIK A csikket a vödörbe, kérlek.

ALIZ Holnap hívlak. Tisztára hányingerem lett. Talán álmodom én ezt az egészet. De jó, hogy itt vagy velem. Én már nem tudok gondolkozni, mi lenne velünk, ha te se tudnál! Holnap hívj, vagy jobb, ha hívlak én?

KUVIK Jobban lettél? Hogy vagy, szívem?

ALIZ Rosszul. *(el)*

6.

(egy külvárosi konyhában, ketten)

MURA *(fekvőtámaszokat próbál csinálni)* Negyvenkilenc éves vagyok, de már rettenetesen öregnek és elhasználtak érzem magam, minden szokásom divatjamúltnak tűnik, és bizonytalanság tölt el, ha fiatalok között vagyok. Azt hiszem, gyakran szörnyen mesterkéltnak vagyok, néha pedig attól félek, hogy unalmas válnék, de a legszörnyebb, hogy néha dermedt fáradtság fog el a pusztán gondolatokra is, hogy kilépjek hazulról, és hadakozni kezdek mindenkivel. Miért is kell örökké hadakozni?

LÍVIA Anyám kér, menj fel hozzá.

MURA *(nyög, kis ollóval a bajszát nyírja)* Még ez is.

LÍVIA *(szórakozottan)* Nyilván szerelmes beléd.

MURA Én viszont téged szeretlek.

LÍVIA Ha szerelemről beszélsz nekem, úgy érzem magam, mint aki moziban ül, valahogy egyszerre minden olyan mentes lesz a valóságtól, minden olyan közömbös lesz és unalmas, hogy fogalmam sincs, mit tudnék válaszolni.

MURA *(piperkőc módon fészülködik)* Mióta téged megismertelek, dologtalanul élek. Nem találok a helyem, semmit se csinállok, közben az üzlet döngrováson van. Tíz év óta annyi jelzőt vettünk fel, hogy elsüllyedne alatta az egész föld. Anyád semmivel se törődik, semmi se érdekli, mint aki moziban nézi, hogy zuhanunk a csődbe. Valami módon ez csak engem érdekel. Esküszöm, tíz körömmel próbálom megkapaszkodni ebben a rohadt világban, éjszakánként izzadságban úszva ébredek fel, és ki akar esni a szívem. Úgy érzem, magam, mint aki a víz alá költözött. Jobb lenne, ha elmennél hazulról. Úgy élünk, mint a piócák. Nem szeretem az anyádat.

LÍVIA Ti mind erőlködtek, meg vágyakoztok. Minek annyit erőlködni?

MURA Ezt hallgasd meg: az utolsó dolgot találtam ki amit még lehet. Ellopom az ékszerész kocsiját. Az itt most a legjobb kocsi. Egy hete ez jár a fejemben. De ma este elviszem sötétedés után. Délután már kiütöttem a lámpát a kapu felett. Senki se fog meglátni, senki. És biztos helyre rakom, jó időre.

LÍVIA Szenvedélyes ember.

MURA Valaha büszkén gondoltam arra, ki vagyok én, és mire vittem vagy, ha ez talán túlzás is, legalább elégedetten. Ma pedig minden, ami egyáltalán eszembe jut, jelentéktelennek látszik és feleslegesnek. Szégyellem az egészszet. *(a cipőjére köp, hogy kitisztítsa)*

LÍVIA És ez baj?

MURA ... Valaki jár kinn.

(odakinn, ketten)

BELOVÁR Látja, hogy gomolyog a leheletünk? Hideg van. Jó estét. Hogy összerezzen.

MURA Megijesztett.

BELOVÁR A kocsimért jöttem. Mégsem adom el. A fiamnak szánom.

MURA Sajnálom.

BELOVÁR Mi van megint?

MURA A kölykök... bemásztak. Elvágta a benzinvezetékét...

BELOVÁR Azóta nem nyúlt hozzá senki? Az ördögbe...

MURA Mondja...

BELOVÁR Igen?

MURA Nem ismer egy embert, aki Kuviknak hívja magát?

BELOVÁR Mi van vele?

MURA Hát ismeri?

BELOVÁR És ha igen?

MURA Hát, nem is tudom. Mondja, bízik a feleségében?

BELOVÁR Megőrült?

MURA *(zavartan)* Tudja, milyenek a nők. *(váratlanul)* Egyszer úgyis mindenkiért eljön az ördög, és vége lesz.

BELOVÁR Mondja, mi történt a fülével?

MURA *(gúnyosan)* Rácsuktam az ajtót.

BELOVÁR *(rettenetesen nevet)*

MURA *(gyűlölettel)* Ne nevéssen. Még ma hazaviszem a kocsiját.

II. FELVONÁS

1.

(egy motelszobában, ketten)

KUVIK Ha meghalt, hát meghalt, nincs visszaút.
ALIZ Keresni fogják.
KUVIK Senkinek nem hiányzik.
ALIZ Keresi majd anyám.
KUVIK Ő a legkevésbé.
ALIZ Szegény Mura. Anyám szerette.
KUVIK De megoldva semmi nincs.
ALIZ Miről beszélsz?
KUVIK Az ékszerész még él.
ALIZ Sose tenném.
KUVIK Sose derül ki.
ALIZ Kérdezgetni fognak.
KUVIK Hát majd hazudsz.
ALIZ Ő a férjem.
KUVIK És az... mit jelent?
ALIZ Rendes velem.
KUVIK Mitől rendes?
ALIZ Csak a kedvem lesi mindig.
KUVIK Mégis engem szeretsz.
ALIZ Ha szeretlek, hát szeretlek, ő soha nem tudja meg.
KUVIK Neked kell megtenned, én nem jutok hozzá.
ALIZ Mikor...? Én nem tudok ilyet csinálni.
KUVIK Egy ágyban alszol velem.
ALIZ De mi a szentségért tenném? Mért lennék rossz velem?
KUVIK Hogy boldog lehess.
ALIZ Sose tenném.
KUVIK Jól van már, látom, elszántad magad.
ALIZ Neki pénze van, de téged meg szeretlek. Hol az igazság?
KUVIK Nekünk van igazunk, ez holtbiztos.

ALIZ Félek.
KUVIK Ha gondoltál rá, félig meg is tetted.
ALIZ Szűzanyám, hogyan legyen?
KUVIK Most már csak meg kell csinálni, ha elszántad magad.
ALIZ De én sehova nem akarok elmenni innen, hova is mennék? A rohadt életbe, nem tudok gondolkozni.
KUVIK Miért nézel?
ALIZ Sose szeretett így engem senki, mint te.

2.

(szeánsz az ékszerésznél, kintről társaság zaja)

(ketten)

BELOVÁR Hazudsz!
LÍVIA Az orrodig se látsz?
BELOVÁR Ha igazat mondanál, nem félnél a szemembe nézni, tehát hazudsz.
LÍVIA Persze, hát hazudok. Ő meg egy angyalka, igaz? Nem a volt fiúja jött vissza, nem állt be hozzánk dolgozni, nem találkoznak se gyakran, se soha, én pedig süket vagyok, és vak. Olyan szerelmes az Aliz, hogy az szentség, nálunk eszi a rosseb mindig, csak bámulják egymást, mint aki sose látott embert. Vagy tegnap is, az Aliz egy szót se szól, csak az ágyon fekszik nálam, csak bögött, és veszekedett az egész világgal... Persze, ha itthonról nem hiányzik...
BELOVÁR Ha tudnám, hogy igazat beszélsz... Éjszaka, mikor könny szökik a szemembe az álmoságtól, itt terem mellettem a lidércem, és őket látom együtt. Piszkos ügy. Ha igazat beszélsz...
LÍVIA Mit mondjak még, mit szeretnél hallani?
BELOVÁR Úgyse így van, tudom, nevetek az egészen... Ó, a rohadt ribanc!

(A szeánsz)

(A hátsó ajtó kitárul. A fényes helyiségből társaság indul feléjük)

MARIANN Szóval, itt bujkáltok? Esküszöm, mint a lövöldözés...
ALIZ Valami eldőlt?
MARIANN Már csak téged vártunk, édes ékszerészünk! A férjemet idézzük meg. És új a médium...! *(sejtelmesen)* Te is ismered.

(Hunyad kényszeredetten mosolyog)

LÍVIA *(súgva)* Siess, a mama rosszkedvű. A palija szó nélkül lelépett.
MARIANN Alig emlékszem a férjemre, a lányaim sem emlékeznek rá.
HUNYAD Mindenki fogja meg a másik kezét!

MARIANN Csak arra emlékszem, hogy szeles napokra vattát dugott a fülébe, és végtelen átéléssel zongorázott szomorkás dalokat vasárnap délutánonként. Én rettenetesen unatkoztam.

LÍVIA Én arra is emlékszem, hogy kecskeszakálla volt egy ideig. Az jól állt neki.

BELOVÁR *(dermedten a feleségét nézi)* Mariann, én néha már azt hiszem, hogy maga csak játszik velünk. Szeret szerepelni. *(nevet)*

MARIANN Igaza van, nem hiszünk se Istenben, se emberben! Látja, én szeánszokat rendezek, a Lívia éjjel jár haza, az Aliz pedig festi a haját. Mondja ékszerész úr, hajszínben is a hamisat szereti? *(gúnyosan mosolyog, Lívia nevet)*

ALIZ Hogy nem unja!

KUVIK Miről beszélsz?

ALIZ Addig bámul rád, míg te is beállsz a sorba, azt a hegedűt kapod a zenekarban, amit ő ad neked.

KUVIK Dehát kiről beszélsz?

ALIZ Vajon kiről?

KUVIK A húgodról?

ALIZ Milyen találékony vagy.

KUVIK Hát erre nem is tudok mit felelni. Még életemben nem gondoltam rá, mint nőre. *(leülnek)*

MARIANN *(tapsol)* Mindenki leül végre? A villanyt le kell oltani.

ALIZ *(ingerült gúnyval suttog)* Máris a csapdájába estél. Ha tudnád, hány elődöd volt...

KUVIK Ne légy gonosz. Te és más nők csak azért törtök pálcát felette, mert egyetlen bűne van, hogy szép. Erről pedig nem tehet.

MARIANN Teljes csendet kérek! Különben: képzelj, én a halálom után gyík leszek. Hát nem különös? Egy hete tudtam meg. Hát nem különös? Nem bírok hozzászokni a gondolathoz.

BELOVÁR *(zajjal hátratulja a székét)* Ki kell mennem. Egészen elöntött a víz.

MARIANN Megvárjunk?

BELOVÁR Ne várjatok rám. *(el)*

MARIANN *(maró gúnyval)* Pedig a lóverseny mára bezárt.

ALIZ *(Kuviknak)* Milyen naiv vagy, Istenem!

HUNYAD *(dühödten hátrulöki a székét)* Vége! A szeánsznak vége, az asztal nem mozdul. *(elrohan)*

MARIANN *(felgyújtja a villanyt)* Menjünk haza. Most mit szóltok? Megismernétek, ha gyík volnék? Pedig ez tudományos...

LÍVIA Ez volt az a híres médium? Ez? Hihetetlen... Ez egy kókler.
(*Belovárnak, gúnyosan*) Különben is, idegen fiókokban keresi a szerencséjét, láttam...

(*Mind elmennek egymás után*)

(*Egy széken világos nyári ruhában Mura ül, senki nem látja és szomorúan nézi őket*)

(*ketten*)

BELOVÁR Fáradt vagyok.

ALIZ Gazdag ember vagy. A gazdagoknak a pénzüknél csak a gondjuk több. Sajnálalak. (*nevet*)

BELOVÁR Hetek óta nézlek. Egyszer csak elhagysz majd, mint a füst a cigarettát.

ALIZ Butaságokat beszélsz. Beszéljünk másról. Valami vidámabbról.

BELOVÁR Mi nem beszélgetünk. Mi nem is halljuk egymást.

ALIZ Ugyan, szívem. Hogy mondhatasz ilyet?

BELOVÁR Mondd csak Alizka, nem titkolsz előlem valamit?

ALIZ Magánügyek vannak, titkok nincsenek.

BELOVÁR Pedig ezt beszélik...

ALIZ Mindenki hazudik.

BELOVÁR Nem kérek.

ALIZ A kedvemért.

BELOVÁR Kicsike...

ALIZ Finomat főztem?

BELOVÁR Segíts.

ALIZ (*dermedten nézi*) Megmérgeztelek. Igen. Mire tízig számolok, halott vagy.

BELOVÁR (*haldoklik*) Miért? Az Isten verje meg, szeretlek.

ALIZ Bassza meg, ne beszélj így.

BELOVÁR Miért?

ALIZ (*gyűlölettel*) Hogy lehet egy ember ennyire értetlen? Hát hogy lehet, hogy egy férfit csak az érzelmei irányítanak?

BELOVÁR Segíts rajtam.

ALIZ Ötig számolok.

BELOVÁR Mindenem a tiéd. Az Isten verje meg, minek halok meg? (*később*) Félek, ne menj el!

ALIZ Vége. (*halálra válva*) Megkeresem őt, és elmondom a jó hírt neki.

3.

(az autótelep közelében, ketten)

- I. TOLVAJ Mennyi varjú. Leszakadt az ég, és a földre ültek.
- II. TOLVAJ Valamit csillog a víz alatt... Hogy a szentség! Én nem megyek közelebb.
- I. TOLVAJ Egy kocsi, vagy mi?
- II. TOLVAJ De ott mellette...!
- I. TOLVAJ Az autókereskedő! A seggfej, így meghalni!
- II. TOLVAJ Te hogy bírod nézni? *(elfordul)* Most mi szóljunk a rendőröknek?
- I. TOLVAJ Megvesztél? Hogyha eltűnt, a teleppel senki se törődik. A kapu felett a lámpa se ég...
- II. TOLVAJ Igen, csak ott a fiú, aki Amerikából jött meg.
- I. TOLVAJ Csak a két kis kurván jár az esze. Gyere, húzzuk jobban a vízbe. A hínáron túlra...
- II. TOLVAJ Én nem nézem meg még egyszer... Tűnjünk innen.
- I. TOLVAJ Rohadt varjak.

(ketten el)

4./a

(a motelszobában, ketten)

- ALIZ Ne mondja ezt! Tudom, hogy itt lakik. Tegnap itt voltam vele.
- PANZIÓSNŐ *(ágyneműt húz)* Nem lehet. Hát hova gondol, hogy lehetne? Hová lenne a világ, ha mindent lehetne?
- ALIZ Megmondom én, hogy lehet. Igen egyszerűen lehet. Bemegyek, és megvárom idebenn. Fogja, ennyit csak megér magának?
- PANZIÓSNŐ Nem, szó se lehet róla. Mit képzel maga az én tisztességemről?
- ALIZ A tisztesség, a tisztesség, erre nem gondoltam valóban. Az anyyi, hogy még ennyi. Ne rontsa el a meglepetést.
- PANZIÓSNŐ *(gúnyosan)* Micsoda szenvedélyes lány, micsoda szenvedélyes! Hát nem bánom, ha már ilyen szenvedélyes.

(Odakinn pénzt dob egy zenegépbe, és nekilát takarítani. El)

(Aliz női nevetést hallva, kinéz, majd sápadtan a háttérbe húzódik)

(Kuvik és Livia be)

(hárman)

LÍVIA Havazni fog, látod? Télvégi hóvihar... Én félek ám a vihartól. Olyan hideg lesz, hogy még a szivárvány is a földhöz fagy. *(nevetgél)*

KUVIK Húzd be a függönyt. *(gúnyosan)* Még valaki meglát, és oda a becsület. Ez egy rossz hírű hely.

LÍVIA Az én becsületed! Már régen meghúzták utána a lélekharangot. Bimm-bamm. Bimm-bamm. Mintha azt mondtad volna, hogy félénk vagy.

KUVIK Én örülten félénk vagyok. Abnormálisan félénk. Sose mertelek volna megszólítani. Én egész egyszerűen betegesen félénk vagyok.

LÍVIA Akkor ereszd el a fenekemet.

KUVIK Bármit kérjél tőlem, csak ezt ne. Meghalnék, képtelen volnék.

LÍVIA Inkább csak képzeld el, milyen.

KUVIK Nincs semmi fantáziám. Én még egy kockacukrot se tudok magam elé képzelni.

LÍVIA *(a férfitől távolabb leül. Gúnyosan)* Akkor majd segítek. *(nyögdécsel)* Hallod? Ez most olyan, mintha fognád a fenekem. Ez meg a mellem. Jó? Élvezed? *(gúnyosan nyög, de a férfi nem figyel rá)* Figyelj, most jön az ágyjelenet... Már vége is van? Ennyi? Ne okoz csalódást, nyuszi...

(Kuvik, a lánytól távol ül, gondterhelten vakarózik, nem figyel)

KUVIK Mondd csak... mit szólsz a sógorodhoz?

LÍVIA Teljesen be van csavarodva. Persze, minden férfi ilyen, aki sokkal fiatalabb lányt szeret. Miért kérded?

KUVIK Csak.

LÍVIA Gazdag ember. Ha meghal, a nővérkém gazdag örökös lesz. *(hallgatnak)*

KUVIK Mindenki meghal egyszer.

LÍVIA Milyen okosakat tudunk mi ketten mondani.

KUVIK Olyan színű a hajad, komolyan mondom mint a méz. Furcsa.

LÍVIA A holdfény teszi. A fiú epilepsziás, szerintem, az Aliz mostohafia. Tisztára félek tőle. *(hozzábújik)* Érzem rajtad az Alizka parfümjét. Majd, ha veled leszek, én is ezt használom, és nem vesz észre semmit. Mikor gyerekek voltunk, ő volt az igazi kislány, engem szinte fiúnak neveltek... A papa beavatott a titkaiba, a barátnője, a művésznő a térdén lovagoltatott.

KUVIK Gyújthatok villanyt?

LÍVIA Mondd, belém tudnál szeretni?

KUVIK Olyan a szemed, mint egy macskáé. Tükröződik, komolyan mondom.

LÍVIA Tartsak tükröt neked?

KUVIK A motelosnó bolond.

LÍVIA *(gúnyosan)* Olyan erőszakos vagy. Téged nem lehet elcsábítani, egyből letámadsz engem, szegény lányt.

KUVIK Minek ellenállni, úgyis egy a vége.

LÍVIA *(gúnyosan)* Jaj, én szegény most mit tegyek? Azért szeretsz egy kicsit?

KUVIK Hát szeretlek, hogyne.

LÍVIA Ha gazdag férjem lenne, hűséges lennék.

KUVIK Tudom, tudom.

LÍVIA Csupa árnyék a bőröd.

KUVIK A fényreklámok odakinn, attól vagy ilyen te is.

LÍVIA Mondd csak, az Alizzal milyen?

KUVIK Már nem emlékszem.

LÍVIA Rám fogsz emlékezni?

4./b

(Kuvik öltözik, Lívia a fürdőszobába megy.)

(Kuvik megfordul, az egyik lány helyett a másikat találja.)

(ketten)

ALIZ Én vagyok.

KUVIK Honnan tudtad, hogy itt vagyok?

ALIZ Kinn áll a kocsid.

KUVIK Isten hozott.

ALIZ Megvan, amit akartál.

KUVIK Mit akartam én?

ALIZ A férjem halott.

KUVIK Tudják már?

ALIZ Ott van egyedül. Szóval még nem.

KUVIK Hát megcsináltad? A szentség... Mikor...?

ALIZ Még meleg a keze. A széken ül, ahogy az asztalra dőlt, mintha a köveket nézné... vagy álmosan hazavárna.

KUVIK És hogyan?

ALIZ Méreggel. Volt valami méreg. Patkányméreg.

KUVIK Örülök.

ALIZ Ez nem választás kérdése.

KUVIK Mondjak valamit? Lehet, hogy én nem is akarom, hogy megbocsáss. Lehet, hogy én a húgoddal akarnék maradni, erre nem gondoltál? Nem szabadulok tőled soha.

ALIZ *(kitör)* Megcsaltál, te piszkos gazember.

KUVIK Végig arra a nyomorultra gondoltam. Arra gondoltam, most hal meg. Ebben a percben.

ALIZ Megcsináltam, érted csináltam, és futottam hozzád.

KUVIK Jó lenne visszacsinálni.

ALIZ Te akartad.

KUVIK És te.

ALIZ Az van, amit akartál. Nem kell bujkálnod, ha szeretni akarsz.

KUVIK Úgy érzem, mintha össze lennék bilincselve veled. Szeretlek, de néha már nem tudok rád nézni.

ALIZ Azért csináltam, mert szerettelek.

KUVIK Tudom, hogy álmodsz majd róla.

ALIZ Sose mosolyogsz rám. Sose vagy kedves velem. Legyél kedves velem.

KUVIK Hogy legyek kedves egy nővel, aki sose nevet?

ALIZ Most mi legyen?

KUVIK Temessük el szépen.

ALIZ De utána?

KUVIK Majd lesz valami.

ALIZ Szeretsz még? Tudom, hogy szeretsz, és minden jóra fordul.

5.

(egy külvárosi konyhában ketten)

MARIANN Legszívesebben szájon vágnám. De magát felesleges bántani...

HUNYAD Pletykáznak, intrikálnak, reménytelen bagázs... Kispolgárok.

MARIANN Mennem, bocsásson meg, hogy nem tudom tovább hallgatni az eszmeftuttatásait. *(kabátot vesz)*

HUNYAD Engedje meg, hogy felsegítsem.

MARIANN Eresszen...

HUNYAD Mikor tűnt el a férje, mondja csak?

MARIANN Mi köze hozzá? Különben se a férjem.

HUNYAD Attól még ellopta az apám Mercedesét. Vagy magának fel se tűnt, hogy a kocsit egyszerre tűnt el a maga férjével?

MARIANN Eresszen, maga megőrült.

HUNYAD Egy autótolvaj felesége... mondja, összejátsszanak?
(Mariann pofon vágja, aztán kabátban, sálban egy hintára rogy, és keservesen sírva fakad)

MARIANN Mondja, mit szólna az anyja, ha látná magát?

HUNYAD Ne féljen, sosem fog vele találkozni, szégyell valamennyiünket. Hacsak beteg nem lesz, merthogy anyám orvos. Megismeri majd, egy arkangyalhoz hasonlít, és újabban szemüveget visel.

MARIANN Mindenkinek megvan a maga keresztje.

HUNYAD Rám céloz. De ez egy rossz közhely. Magának azért mert tönkre az élete, mert csak közhelyekben képes gondolkodni. Sablonos nő... kerülnek a férfiak.
(ingerülten el, majdnem fellöki az érkező Líviát)
(ketten)

LÍVIA Mit akart ez itt?

MARIANN *(összeszedi magát)* Húzd be a függönyt. Már sötét van odakinn...

LÍVIA *(kiles az ablakon)* Szinte tavaszi este. Pedig az előbb még havazni készült. Fáj a fejed? Nem túl hangos ez a zene?

MARIANN Te ismered őt. Hát el bírna menni mással ennyi év után?

LÍVIA Furcsa, hogy elment. Hát nem tudom. Készülsz valahova?

MARIANN De hát képes rá?

LÍVIA Szerintem igazából bárki bármire képes.

MARIANN Jövőre ötven éves leszek.

LÍVIA És?

MARIANN Legalább nézz rám, ha veled beszélek!

LÍVIA Olyan drámai vagy.

MARIANN Te pedig olyan közönséges. Milyen jó nektek, hogy ilyen közönyösek lehettek.

LÍVIA Hagyjalak pihenni?

MARIANN Olyan tanácstalan vagyok.

LÍVIA Szükséged van rám?

MARIANN Szerinted megalázom magam, ha utána megyek?

LÍVIA A Mura? Azt se tudod, hol van.

MARIANN Megkeresném.

LÍVIA Én nem megyek senki után.

MARIANN Lesz ez jobb valaha? Te se szeretsz.

LÍVIA Mért csaltad meg vele az apánkat?

MARIANN Te ezt honnét veszed?

LÍVIA Mindenki tudta.

MARIANN De apátok nem.

LÍVIA Tévedsz.

MARIANN Nem tudta meg. Én azt megéreztem volna.

LÍVIA Szükséged van még rám? Kérsz egy teát?

MARIANN Miért nem szerettek engem?

LÍVIA Mi szeretünk.

MARIANN Láttam őt az apátokat, a múlt keddi szeánszon. Most már egyidősek lennénk. Csak én láttam.

LÍVIA Túl hangos a zene. És túl sokat dohányzol. Itt áll a füst. Elmegyek.

MARIANN Nem hiszem, hogy tudta.

(egyedül)

MARIANN *(lesminkel a tükör előtt)* Szakadék szélén járok. Az életemet egy csalónak szenteltem. Elhagyott, megalázott, becsapott. Igen, a szépség odavan, holnap öregasszony leszek. Mindenemet egy gazembernek gyűjtöttem össze, mi jöhet még? Álomban sarlóval vágtam egy akácfát. A sarló a holdat jelenti, világos, az akácfa a túlélést. Zagyvaság. Álomban eljött a férjem. Én sírtam, ő hallgatott. Micsoda álom!

6.

(Az autótélep udvarán. Csak az utcai neonok fénye szivárog át a sötétben, mint egy álmon az ébrenlét emlékei. Két fiatal fiú autót készül lopni.)

(hárman)

LÍVIA *(Megjelenik, hosszan nézi őket, érezhető borzongással rájuk kiált.)*
Mit csináltok itt...? Tolvajok!

I. TOLVAJ Az Isten verje meg...

II. TOLVAJ Hát te ki vagy?

(A tolvajok összenéznek)

II. TOLVAJ Édes, jobb, ha nem okoskods.

(Felé indulnak, egyik kést vesz elő.)

LÍVIA *(mintegy önkívületben)* Álljatok meg. *(pisztolyt emel rájuk)*

I. TOLVAJ Nézz oda. A kis tyúk. Tudtam, hogy baj lesz.

II. TOLVAJ Ne szarj be. Csak riasztópisztoly...

LÍVIA *(izgalomban mosolyog)* Próbáljuk ki. *(II. Tolvaj szemére céloz)*
Most pedig... vetkőztek. Nem hallod?

(A fiúk vonakodva derékig vetkőznek)

II. TOLVAJ Mit akarsz?

LÍVIA Egyelőre... jól van. Most pedig... te, adjál neki egy pofont.

II. TOLVAJ Ez nem normális...

LÍVIA *(Előttük a földbe lő. Hisztérikusan)* Csináld!

(I. Tolvaj vonakodva pofon vágja a társát)

LÍVIA Gyerünk, egymás után.

(A két tolvaj Líviára pislog)

LÍVIA Te, a késszel... vágd meg az arcát...

II. TOLVAJ Azt nem.

LÍVIA *(hisztérikusan)* Gyerünk, különben szétlövöm a fejed!

(A tolvajok összenéznek, aztán az egyik a másiknak finom mozdulattal az arcába vág, amaz fájdalmasan felkiált.)

LÍVIA Most add oda a kést neki, és te jössz.

II. TOLVAJ *(sziszegve)* Azt már nem, cicám. *(késsel a kezében felé csap)*
(Livia többször belelő, a fegyvert ügyetlenül tartva. I. Tolvaj örült pánikban elmenekül.)
(A lány a haldokló fölé hajol, figyelmesen nézi.)

LÍVIA Mit láatsz? *(a szemébe néz)*

II. TOLVAJ *(nyög)* Téged.

MARIANN *(Rémülten megjelenik, hiányos öltözetben.)* Mi ez a lövöldözés, az Isten szerelmére?

LÍVIA *(egy benzineskannán ül)* Itt kaptam őt, lopni akart. Rám támadt nézd. Bementem, és megtaláltam a papa régi pisztolyát. *(Sírva az anyja vállára borul)* Mama, én úgy megijedtem.

MARIANN Nyugodj már meg, nincs baj. Állatok ezek, autótolvajok. És pont most nincs egy férfi se itthon, az ördög vigye...! Meghalt? *(megnézi)*

LÍVIA *(zokog)* Meg.

MARIANN Menjenek el, az Isten áldja meg magukat, nincs itt semmi látnivaló.
(Egy szomszédasszony hisztérikusan jajveszékelné kezd. Livia abbahagyja a sírást, felemeli az újságpapírt, és figyelmesen nézi a halottat.)

7./a

(ketten az ékszerész temetésén, a tömegtől távol)

(túlzó barokk pompában papok, énekkar, gyertyák, koszorúk.)

KUVIK Vak voltam, milyen vak! Gazember vagyok. Látom jó előre a sorsom.

ALIZ *(gúnyosan)* Mi a te sorsod?

KUVIK Csalódtam, eltorzult az életem, mint egy összegyűrt papír.

ALIZ Magadat okold, én is csak magamat okolom.

KUVIK Mióta visszajöttem, csapszék az életem, ahol részegen ömlik az idő, mintha ébren álmodna az ember.

ALIZ Hozd a koszorúmat előre. Hol a csokrod? Mennünk kell. Feltűnő, ha így lemaradunk.

KUVIK Megőrjítesz a közönyöddel.

ALIZ Szép ember volt a férjem.

KUVIK Szép halott, nagyon szép.

ALIZ A papot kifizetted?

KUVIK Istenem!

ALIZ Mi baj?

KUVIK Úgy szeretném, hogy megfogjam a kezéd.

ALIZ Ugyan!

KUVIK Igazán szeretlek.

ALIZ Milyen hideg van... Havazni fog. Minek él az ember, ha ilyen ostoba, mint én?

KUVIK Faggatni fognak. Ez nyilván jön még.

ALIZ Meggyújtották a gyertyákat. Lépj hátrább, alkalmazott vagy. Meg fognak szólani. Mit írtál a szalagra? Milyen fekete minden.

KUVIK Ha nem értesz meg, nincs értelme semminek.

ALIZ Nincs is értelme semminek. Lépj hátrább.

KUVIK Az Isten verje meg, hiányzol... A szentségbe, nézz rám.

ALIZ *(sir)* Az égre kérlek, hagyj békén. Miért hazudozol örökké? Menj el. Menj el. Hát nem látod, milyen rohadtul szerencsétlen vagyok? Nem haragszom, nem gyűlöllek, nem jelentelek fel, ha lebukom, nem köplek be, csak hagyj végre egyedül! Hagyjál, nem érted?
(otthagya a férfit)

(A gyászolók sorakoznak az özvegy elé, hogy részvétüket tegyék.)

7./b

(ketten)

- ALIZ Csak annyit akarok mondani, hogy odabenn a temetésen úgy néztél ki, mint egy csavargó. A jövő héten lesz a hagyatéki tárgyalás. Ismertetik apád végrendeletét. Normálisan öltözzél fel.
- HUNYAD Csodálatos rejtvény. Vajon mi lehet egy szerelmes férj végrendeletében?
- ALIZ Van nyakkendőd egyáltalán?
- HUNYAD Mi közöd hozzá?
- ALIZ És máskor hagyj rendet magad után a házamban. Disznóól, amerre jársz. Vagy amott ezt tanultad? Könyvek szanaszét. A vizsgád nem alibi arra, hogy kuplerájt hagyjál mindenütt. Értesz?
- HUNYAD Kikészítesz egy nyakkendőt nekem? Nem muszáj apáéból, ha más is van kéznél.
- ALIZ Kis tahó.

8.

(hazafelé a játszótéren, ketten)

- ALIZ Az a rendőr már harmadszor jött vissza.
- KUVIK Meghintáztatlak, gyere.
- ALIZ Nincs kedvem.
- KUVIK Akkor se, ha én kérlek?
- ALIZ Talán gyanakszanak. Hallod? Ne lökj ilyen erősen. Nem bírok egyedül lenni. Tegnap dolgozni kezdtem újra, mint manikűrös. Először meg se mertek szólítani. Azt mesélem mindenütt, hogy csak adósságot örököltem. Most már csúfolódnak. Gondtalan arcot kell vágnom. Velük nevetek.
- KUVIK Ne a földet nézd, csak az eget.
- ALIZ Szédülök. Holnap is be kell mennem a rendőrökhöz. Akkor az orvos rögtön beírta, hogy szívbénulás, szinte rá se nézett. Dermesztő dolog, jó nagy kurvaság. Sejttem már, boncolást fognak kérni. Olyanok a felhők, mintha vörös madarak szállnának a házak tetejére.
- KUVIK Már megy le a nap.
- ALIZ Gyilkosság a Szent Sebestyén utcában.
- KUVIK Mintha álmodnál, igaz?

ALIZ Talán meg se öltem. Talán csak rossz volt a szíve. Hiszen rossz volt a szíve...

KUVIK Mindjárt lebukik a nap.

ALIZ Bűnös vagyok, bassza meg! Úgy csillognak a járdák az esőben, mintha itt volna a világvége.

KUVIK Megtalálták a Murát. Hallod? Egy Istenverte kotróhajó a folyóban. Csak még nem tudják, kicsoda... A kocsi a folyóba esett, ő a kövekre. Én dobtam vízbe akkor este, és földet szórtam minden-hová. Egész éjjel dolgoztam, hiába. De nem lesz baj.

ALIZ Tudom, hogy nem bírsz már erre gondolni. Tudom, hogy már nem szeretsz. Én se szeretlek.

KUVIK Megnéztem. Olyan halottnak látszott, ahogy elvitték. Akkor utána még nem látszott ennyire nagyon halottnak. Hál isten, hogy senkise gyanakodhat rám.

ALIZ Emlegetni fognak minket. Gyilkosnak tartanak majd. Azt fogják mondani, a szeretője kedvéért megölte a férjét. Az újság ezt fogja írni. Bízol bennem?

KUVIK És te?

ALIZ Igen, az Isten verje meg!

KUVIK Engem senki se látott a Murával. Baleset volt. Legszívesebben elmennék.

ALIZ Úgyse félek. Csak ne legyek egyedül.

9.

(egy külvárosi konyhában, ketten)

(Aliz hazaér)

LÍVIA *(A haját festi. Turbánnal a fején egy tükör előtt egy székre kuporodik, magát nézi. Félénken)* Most gyűlölsz?

ALIZ Patkányfajzat.

LÍVIA Én ilyen vagyok.

ALIZ Mindent tönkretesz.

LÍVIA Egyszer álmodtam veled, és akkor tudtam már, mi lesz köztünk, mikor még ő se tudta.

ALIZ Csak beszélj. Mindennek úgyis vége lesz.

LÍVIA Hallod, mit beszélnek? A Murát megölte a fiú. Megölte és félelmében elszökött.

ALIZ Rohadtak az emberek, beszélnek mindenfélét.

LÍVIA Nem sajnálom egyiket se.

ALIZ Csak, hogy tudd, gyűlöllek.

LÍVIA Tudod, mennyire hasonlítasz anyánkra? *(Livia kitekeri a turbánt, és szétrázza a haját. Ő is szóke.)*

ALIZ Éppen te pont úgy ülsz a tükör előtt, ahogy ő szokott. És most már te is szóke vagy. Mindketten magunk festjük a hajunkat, ahogy tőle láttuk. A nővérünknek nézték, ha négyen voltunk... Emlékszel az apánkra?

LÍVIA Én már csak a Murára emlékszem. Anyát meg gyűlölöm.

ALIZ Azt hiszem, elég magányos. Hogy tudtunk ilyen szűk kis házban élni? Ketten egy gyerekszobában...

LÍVIA Álomban, ha néha apával álmodom, mindent el tudok magyarázni. Én imádtam őt, ő imádott engem. Tízéves voltam, amikor meghalt, és széthullott az életem, mint egy ázott cigareta.

ALIZ *(gonoszul)* Most egészen hasonlítasz anyára.

LÍVIA Ne rágd a körmöd.

ALIZ Ha megöregszel, tisztára olyan leszel, mint ő, és senki se fog kibírni.

LÍVIA A férjedet exhumálni fogják. Mondd csak, te voltál?

ALIZ Összevissza beszél minden hülye. Te ezekre hallgatsz? Ezekre a falusi libákra? Nem ismerek rád.

LÍVIA Úgyse számít semmi, mert a nap egyszer felrobban. Még a Mura mondta. Okos volt különben. Kíváncsi volnék a Szászné pofájára, amikor felrobban majd a nap.

ALIZ Ki az a Szászné?

LÍVIA A panziós.

ALIZ Aha. Kitől hallottad, hogy kibontják a sírt?

LÍVIA Vegyél fel új nevet.

ALIZ Én már összeforrtam a nevemmel.

LÍVIA A név, az csak olyan, mint a rendszám tábla a lopott kocsin. Vegyél fel újat. Költözz el onnan. Tűnj el.

ALIZ Hová? Hogy hagyjak itt mindent?

LÍVIA Mindegy. Menekülj.

ALIZ Semmire nincs erőm. Butaság...

LÍVIA Összekészítem neked az én kis bőröndömet. Igen, ez jó lesz. Gyere velem.

(ketten el, Livia felajzva, Aliz ellenkezve)

(ketten be)

HUNYAD Befelé jövet láttam, hogy kialudt az egyik M betű.

MARIANN Milyen M betű? Mit akar megint?

HUNYAD Odakint a neonban. Az M-M használtautó-kereskedésből csak az egyik betű ég. Nem különös, hogy mindegyik férje neve M-mel kezdődött?

MARIANN A Mura nem a férjem. Menjen végre el.

HUNYAD Azért jöttem, hogy rábírjam, mondjunk el a rendőrségen mindent. Én mindent tudok, maga mindent tud, mindenki tud mindent, és mindenki hallgat.

MARIANN Ma abbahagytam a valium szedését. Úgy nő bennem a szorongás, mint a jégcsap. Félek a rendőröktől.

HUNYAD Mi ártatlanok vagyunk. Mindenki más bűnös.

MARIANN Félek.

HUNYAD Itt csak a legteljesebb gyónás segít. Mosom kezeimet. A Kuvik bűnös. A lányai bűnösök. Aki hazudik, bűnös.

MARIANN Te feladsz minket. Reggelente félórát sétálok a kertben. Milyen reménytelen egy télvégi kert.

HUNYAD Csak nekem hiányzik az apám, és csak magának hiányzik a Mura. Érti? Valami baj érte a maga Muráját.

MARIANN Te örült vagy.

HUNYAD Én csak gondolkodom.

MARIANN Megölném, aki bajba keverte.

HUNYAD Ezek mind született bajkeverők.

MARIANN Ha őt baj érte, szörnyű leszek. Ne is mondj ilyet.

10.

(az ékszerésznél, ketten)

KUVIK Leülhetek a jelenlétedben? Vagy szerencsésebb, ha kerülök minden érzelmi megnyilvánulást? Megtartasz, mondd, most, hogy ilyen magasra jutottál? Tudok viselkedni, ha akarok, az iskoláim büzlöttek a pedantériától. Sápadt vagy, életem. Jobb lenne, ha sírnál. Annak még hinne valaki.

ALIZ *(lakkozza a körmét)* Hallgass. Menj, vásárolj valamit magadnak. Vagy nekem valami szépet...

KUVIK Egy halott, még egy halott. Véres munka, mennyire mocskos minden. Gondolkoztam rajtunk: te tetted ilyenné. Mért mentél hozzá? Milyen gyenge voltál!

ALIZ Ne hintázz a széken. Az egy barokk szék. Úgy százezer forint.

KUVIK *(gúnyosan suttog)* Én vagyok a szíved szerelme... Hát ártani tudnál nekem?

ALIZ Ha hintázol a széken... meg tudnálak ölni.

KUVIK Sose.

ALIZ Te csak magadat szereted.

KUVIK Te is.

ALIZ *(hisztérikusan)* Gyűlöllek, gyűlöllek, Istenem!

KUVIK Ölj meg engem is, nem szabadulunk egymástól úgyse.

11.

(szűk folyosó a bíróság előterében, hárman)

(II. Tolvaj, egy rendőrrel összebilincselve dohányzik. Valahányszor a szájához emeli a kezét, a rendőr is kényszerűen felemeli a bilincses bal karját. Szemben velük, szólításra várva Livia ül. Livia és a tolvaj egymást nézik, a rendőr unott. A tolvaj vagy huszadszor emeli a szájához a cigarettát.)

TOLVAJ Rohadt kurva.

LÍVIA *(azonnal)* Kussolj, egyszer úgyis lógni fogsz.

RENDŐR Mint a rossz házások. Olyanok maguk ketten, mint én meg a feleségem.

(unottan félrefordul)

12.

(egy kísérteties folyosón, ketten: egy öreg orvos és Hunyad)

EGY ÖREG ORVOS Érdekli az eset, fiatal kolléga? Maguk, hallgatók... Ön a rektor kolleganő fia. Így van? Helyes, hogy nem beszél, helyes, helyes, egy igazi medikusnak késsel se lehet szavát venni. Hallgatnak, mint a csuka! *(fröcsögve nevet)* Látja, milyen gyönyörű májreakciók? Igen? Igen? A metabolizmus egyik terméke hepatotoxikus. Hát nem szép? Hát nem nagyszerű? Akár egy iskoláskönyvben! És a sejt-szintű asphixia! A sejtpusztulás! Hypertensio? Vagy hypotensio? Mely metabolitok felelősek a toxicitásért? Habozom, habozom, de már nem sokáig! Ha szépen sikerül a preparatio, cikket írok belőle! Soha alkalmasabb esetet! Na szép... Még nem láttam, hogy egy medikus sírva fakadt volna egy boncoláson.

13.

(egy játszótéren, ketten)

- ALIZ Sose vagy gyengéd velem. Sose mondod nekem, hogy szeretsz.
- KUVIK Gyengédnek gyengéd vagyok, de mit csináljak? Szeretni már nem tudlak.
- ALIZ A Livia?
- KUVIK Ő jár a fejemben, őt látom egész nap. Ilyen még nem volt nekem. Nem engedem, hogy bántsod ezért.
- ALIZ A kis ribanc. Ilyen volt már gyerekkorában is.
- KUVIK Te mindig olyan józan és okos voltál. Te mindig megértettél engem. Te mindig mellettem álltál. A legjobb barátom voltál, az én édes őrangyalom, se feleség, se szerető, a nővérem voltál nekem. Ugye okos leszel? És higgadt leszel? Ugye, jó leszel velünk?
- ALIZ Mindjárt itt az éjszaka.
- KUVIK Mindenki elment, üres a tér. Mondd csak, nem félsz velem? Rossz a hírem. *(nevet)* Olyanok itt a fények, mint valami kísértetkastélyban. *(hintázik)* Úgy érzem magam, mintha valami ünnep volna! Ünnep! Olyan boldog vagyok, hogy végre nyugodtnak látlak.
- ALIZ Legyen hát igazi ünnep, hazudj valami szépet. *(löködi a hintát)*
- KUVIK Micsoda nap! Olyan nyugodt minden! Mintha lélegezne a tér, és minden némán minket figyelne. Hátha látnak a fák! És, ha vége is van? Miért ne legyen szépen vége? Adnék emléket neked.
- ALIZ Ez lesz az emlékem rólad, hogy félni láttalak. *(leszúrja őt, ahogy a hinta feléje lendül)*
- KUVIK A szentségedet! *(haldokolva kizuhan a hintából)*
- ALIZ *(gyűlölettel)* Milyen öröm így látni téged.
- KUVIK Fáj, segíts, az Istenedet. *(hiába próbál felülni)*
- ALIZ *(mint fenn)* Nem fáj az annyira, ahogy én gyűlöllek. Félsz, igaz? Hát csak féljél, ne reménykedj.
- KUVIK Hát ennyire tudtál haragudni, te liba? Verjen meg az Isten, de fáj.
- ALIZ *(hidegen körülnéz)* Reggel megtalál majd az első, aki erre jön, ha felkelt a nap.
- KUVIK *(gyűlölködve nevet)* Minek kelne fel a nap, ha én már nem leszek? *(majd)* Félek, segíts. Istenem!
- ALIZ Még nem halhatsz meg, még nem álltam eléggé bosszút. *(megrázza)* Gyűlöllek, gyűlöllek, remélem, már utazol a pokolba.

(Megtörli a kezét. A véres hinta nyikorogva leng)